

Johan Poppen Prijs voor moeder en dochter Snoek

Van een onzer verslaggevers

■ WINSCHOTEN - Dat is het mooie van de Johan Poppen Prijs. Dat die stille krachten, de noeste werkers achter de schermen, eens in het zonnetje worden gezet. Zo was het ook zaterdag, in de kerk op het Marktpllein. Geeske Snoek (77) en dochter Dineke Greven-Snoek (51), de steunpilaren van de Winschoter Avondvierdaagse, ontvingen daar uit handen van de weduwe van Johap Poppen de zesde editie van de inmiddels traditionele prijs.

Traditioneel waren ook de grote publieke belangstelling, de soepele organisatie en de 'overval' op de winnaars.

Met een politieauto werden moeder en dochter uit huize Snoek, Azaleastraat nummer 100, gehaald. Beiden zaten daar met de jongere telgen van de familie, in de veronderstelling dat ze op de foto gezet zouden worden. „En nu zit ik hier, wat 'n boudel!”, sprak een beduusde mevrouw Snoek, nadat zij en haar dochter met een daverend applaus in de kerk waren verwelkomd.

Azaleastraat nummer 100, het adres is reeds genoemd. Daar, in dat eenvoudige maar oergezellige huis in oud-Winschoten, werken moeder en dochter ieder jaar aan het succes van de vierdaagse, het grootste wandelevenement in zijn soort. Drie zomerse weken lang

▲ 'Moeke' (rechts) en dochter Dineke Snoek (links), de terecht winnaars van de Johan Poppen Prijs 1996.

Foto: Anne Marie Kamp

kunnen al die kleine vijfduizend stappers zich daar in laten schrijven. Dertig jaar lang gaat het al zo. Vele jaren met pa en man Berend Snoek, na diens overlijden met z'n tweetjes.

Bescheidenheid

Hun kracht zit em in hun eenvoud en bescheidenheid.

Dat bleek zaterdag. Dineke, die onmiddellijk verwees naar al die vrijwilligers bij de vierdaagse. En Geeske, zeker bij haar mede-wandelaars beter bekend als 'Moeke', die nuchter maar o zo blij liet weten het een enorme eer te vinden. Mede-wandelaars? Ja zeker, want de 77-jarige loopt als leidster van

een groep nog immer haar vierdaagse-kilometers.

Betere winnaars (voor het eerst trouwens waren er twee) voor de Johan Poppen Prijs waren niet denkbaar. Het kunstwerk, de oorkonde en het geldbedrag zijn bestemd voor Winschoters die hun stad positief over het voetlicht brengen. En dat

doen moeder en dochter zeker. Een prachtige troost ook na die domper eerder dit jaar, toen de traditionele intocht van de wandelaars vanwege een onweersbui moest worden afgelast.

Johan Poppen zou het ongetwijfeld met de keuze van de jury eens zijn geweest. De journalist van de Winscho-

ter Courant, in 1991 op 57-jarige leeftijd overleden, was ook zo'n inspirator op de achtergrond.

Zo'n man, die nooit over zijn kwaliteiten sprak maar ze wel tentoonspreidde. Ook zijn kracht lag in zijn bescheidenheid. Hij was zoals 'Moeke' en Dineke Snoek het zijn. *DGP 23-12-96*